

Ա.

Վաղորդայն

Ու մըքութեան մէջ հիմա ես հսկողն եմ խստադէմ,
Մըռայլ՝ ինչպէս դէմքը մեր տառապանքին երկաթէ.
Բարձրացուցած աչքերուս աղեղն ահա ես կ'ուղղեմ
Ճամբաներուն ուրկէ յաղթ պիտի անցնի կամքը մեր:

Թաւալգըլոր շարժերու ու մեկնումի ազդարար
Երիվարներ հոգիէս կը վըրընջեն անհամբեր.
Հոս՝ բանակներ փաղցարշաւ, հորիզոններ տենդաւար
Խաւարին մէջ՝ կը շարժին, կը պրկուին, կը լեւան...

— Հիմա լոյսեր հըրացայտ ուղեղներէն կը ժայթփին,
Բազմապատիկ կը նետուին միլիոններու հոգւոյն մէջ,
... Գիշերը բո՛րբ է հիմա, — այգահանդէսն է արդէն...

Յըցած ահա դէպի վեր, որպէս խոյանք տենդավար,
Բազուկներուս ու ձայնիս ազդանըշանն անդրադարձ,
Ես կը փախեմ գոհուելու յաղթանակի մը համար:

Բ.

Ծանր ժամ

Ներքնաշխարհէս անծանօթ քերաստուերներ կը փախն
Փոքորկավար ջուրերու հայելիներ ինչպէս խոր...
Ես միմակ եմ ու հագա՛ր, միլիոններու մէջ երկնող,
Ես՝ միաւոր գերագոյն, կեդրոնաճիգ կէտ մը նոր:

Ու անծանօթ հոգիներ գալարումին վրայ հանուր
Իրենց սրտին կը հեղուն բորբ բաժակներն ու կուլան...
Հոն՝ կամուրջներ մըքասօղ կը ծալլուին՝ սարսըռած
Ու դառնակոծ խնդութեամբ կը պարեն դողը մահուան:

Բեռնաւոր կա՛նք մըն ես դուն՝ հանգրբաւնէ հանգրբաւն
Տանող խաւարն իր ընդհարշ, հրպարտութեամբ ու սիրով
Ներքին կեանքով մը վայրագ, գիտակցութեամբ մը
դաժան:

— Հանգրբաւններն հեռաւոր՝ միա՛կ յոյսերն այս
նամբուն...: —
Ու մէ՛կ յոյսէ դէպի նոր յոյսեր լըռիկ մեկնումն այս՝
Ընթացող կեանքն է ամբողջ, անկատարիդ ե՛րթն
արքուն:

Գ.

Տեսիլք (*)

— Մո՛ւր է, ըսիր, չը կա՛յ լոյս... Եւ ես ուղիւն չե՛մ
նանչնար...

Տարածութեան մը դիմաց անհունօրէն լայնացող՝
Գուցէ մանո՛ւկ էիր դեռ ու միամի՛տ ու տըկար...

Հեռուն հովեր կ'ոռնային, փոթորիկներ, ուրակա՛ն,
Հեռուն՝ խաւարն իր ափին մէջ կը խեղդէր ամէն լոյս,
Մագիլներով գիշատող բիբերուդ մէջ կուգար ման...

Դողդըղացիր: Պայթեցա՛ն մոլորակներ յեղակարծ,
Անջըրպետին մէջ հոգւոյդ՝ հիմնայատակ փանդումներ...
Արտասուայեղց կազերու անհուն աշխարհ մը բացուած...:

ԲԻԻԶԱՆԴ ԹՕՓԱԼԵԱՆ

1933

(*) Այս երեք փերթումները քաղուած են Արեւա-
գալ տխրաստի հատորէ մը որ ի մօտոյ պիտի հրատա-
րակուի: